

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra De to Baronesser

Citation: Andersen, H. C.: "De to Baronesser", i Andersen, H. C.: *De to Baronesser*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1997, s. 13.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen02val-shoot-idm140563626030032/facsimile.pdf> (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: De to Baronesser

kunde forklare det; de stode endnu et Øieblik og gik saa videre. Vi ville senere faae at vide, fra hvilket Menneskebryst disse dybe Suk kom.

Pludseligt viste sig foran dem et Lys.

»Nu veed jeg Veien,« sagde Grev *Frederik*, »der ligger Gaarden.«

Og i samme Øieblik var Lyset forsvundet, men i den Retning, hvor de havde seet det, styrede han.

»Jeg har allerede Støvlerne saa fulde af Vand,« sagde den, som fulgte nærmest, »at jeg ikke veed, hvor dybt jeg egentlig gaaer; her synes jeg imidlertid at det bliver altfor frisk koldt om Fødderne. Skulle vi ikke være komne i en Mose?«

»Jo, det er vil!« sagde *Frederik*, »men det er den korteste Vei og man kan godt bunde. Det er den saakaldte tørre Side af den gamle Voldgrav, vi passere. Nu staae vi ved Huset.«

De vare tæt ved det, ja vare sikkert løbne med Ansigterne lige imod Muren, hvis ikke oven for dem, neppe en Alen borte, Lyset atter var blevet synligt bag et Vindue. De raabte et stærkt »Halloi!«, der gik som det var indstuderet, og besvaredes af en tre, fire Hundes Gjæen. Ingen viste sig, Blæsten hylede og kastede dem store Regndraaber i Ansigtet. De bankede paa Ruden, og nu kom bag ved den et Ansigt og derpaa et andet, uden at dog de derinde sagde et Ord, eller aabnede Vinduet. Det unge Mandskab gjorde stærkere Larm. *Frederik* slog en Rude itu, idet han raabte, at de skulde lukke op. »Kom med Lys, I Fæhoveder!« skreg han, »det er mig, Grev *Frederik*! luk dog op i det Hundeveir!«

»Jesus!« var Svaret, og nu blev der indenfor en Travlhed; Lyset blev taget bort, og de derude stode i Bælmørke; Hundenes Gjæen tog til; — endelig knagede Laagen paa den lukkede Træport, en Lygte lyste, og Karl og Pige modtog de Indtrædende med Udraabet: »Herre Kors! i dette Veir!«

»Vi komme fra *Kjøbenhavn*!« sagde Grev *Frederik*, »vi komme til-søes, paa aaben Baad og ere gaaede iland for det onde Veir. Gjør istand derovre i Salen ved Taarnet; det er nok det taaleligste Sted!«

»Der seer forfærdeligt ud,« sagde Karlen, »men den Sal er vel bedst; vi kunne stoppe Noget i Vinduerne!«

»Mine Herrer!« sagde *Frederik*, »saa ville vi nu holde vort Indtog paa min lille Eiendom! jeg haaber, den om Aar og Dag skal vise sig